

Az irat elektronikus iratról készített másolat

2022 APR - 1.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

KÚRIA			4.
Kgyk. VII. 39.086/2022/8			9
Érkezett:		2022 APR - 1.	
Példány:	Melléklet:	Köztök:	
1	4	SZEM	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] indítványozó
[redacted] képviselője F/I alatt csatolt meghatalmazással igazolt **Dr. Borbély Andrea Ügyvédi Iroda**
[redacted]

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27 § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

A vitatott közigazgatási tevékenység: Kúria, mint elsőfokú bíróság Kgyk. VII. 39.086/2022/8. számú 2022. január 28. napján kelt gyülekezési ügyben hozott ítélete (F/2), mely per tárgya Budapest Rendőrfőkapitánya 01000-160/65-6/2022 rendb. ügyszámú, bejelentett gyűlés megtartásának megtiltása tárgyában hozott, Budapesten, 2022. január 21. napján 10 óra 00 perckor kelt határozata (F/3), mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata.

A vitatott közigazgatási tevékenységről való tudomásszerzés módja, és idejének azonosítására alkalmas adatok: a Kúria az indítványozó jogi képviselőjének ügyfélkapujára küldte meg ítéletét, mely 2022. január 30. napján került kézbesítésre (letöltésre).

1. Kérelem:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint elsőfokú bíróság Kgyk. VII. 39.086/2022/8. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében biztosított békés gyülekezéshez való jogomat, az Alaptörvény XIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogomat valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogomat.

2. Az Alkotmánybíróság hatásköre

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI tv. (Abtv.) 27 § (1) bekezdésében jelölöm meg.

Jelen alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. § (1) alapján terjesztem elő, amely szerint

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 0 8 9 0 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 APR 04 Kezeltől
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	26 db du

az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja szerint

Az Alkotmánybíróság

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

Abtv. 27. § (1) a) pontjának való megfelelés:

Alkotmányjogi panasszal élek, mivel a Kúria, mint elsőfokú bíróság Kgyk. VII. 39.086/2022/8. számú ítélete az alábbi Alaptörvényben biztosított jogaimat érinti és sérti:

1. A tisztességes eljáráshoz való jog

Alaptörvény XIV. cikk:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

2. A békés gyülekezéshez való jog

Alaptörvény VIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez.

3. A jogorvoslatihoz való jog

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Abtv. 27. § (1) b) pontjának való megfelelés:

A gyülekezési hatóság határozatával szemben a Gytv. 15 § (2) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs, de a határozat közlésétől számított három napon belül a szervező azt közigazgatási perben megtámadhatja. A közigazgatási pert, mint szervező határidőben megindítottam. A Kúria kereseti kérelmem Kgyk. VII. 39.086/2022/8. számú ítéletével elutasította, mely döntéssel szemben további jogorvoslatnak helye nincs. A rendelkezésemre álló jogorvoslati lehetőségeket teljesen kimerítettem. Nyilatkozom továbbá, hogy jelen ügyben perújítást nem kezdeményeztem.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyazonosító	
Dátum	2022. APR. 01
Tisztviselő	
Megjegyzés	

3. Indítványozói jogosultság

Indítványozói jogosultságom az Abtv. 27 § (2) bekezdés a) és c) pontjain alapul.

Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet,

a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt,

b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy

c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed.

Jelen egyedi ügyben **érintett személy vagyok**. Budapest Rendőrfőkapitánya, 01000-160/65-6/2022 rendb. számú határozatával, gyülekezési hatósági jogkörében eljárva megtiltotta az általam bejelentett rendezvény megtartását. A döntést közigazgatási perben megtámadtam, a perben félként (felperes) szerepeltem (27 § (2) bekezdés a) pont). A Kúria Kgyk. VII. 39.086/2022/8. számú ítélete a közigazgatási hatóságnak, az általam bejelentett rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínen és időpontban történő megtartását megtiltó döntését helybenhagyta, ekként gyülekezési jogom gyakorlására a bíróság döntése kiterjed (27 § (2) bekezdés c) pont).

4. A sérelmezett bírői döntés az alábbi indokok alapján ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel:

5.

A sérelmezett kúriai döntés Alaptörvényben biztosított jogaimat – az alább részletesen kifejtettek szerint – azáltal sérti, hogy a Kúria az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást nem folytatta le, nem vizsgálta érdemben a keresetlevélben foglalt valamennyi, konkrét jogsértésre vonatkozó hivatkozásom, az ott rögzített szempontokat nem értékelte, ténylegesen nem vizsgálta meg a kérelem érdemét. E körülmény folytán sérült a jogorvoslathoz való jogom és ennek folytán a tisztességes eljáráshoz való jogom, mely összességében gyülekezési jogom korlátozásához vezetett.

I. Tényállás

Alulírott indítványozó, mint szervező 2022. január 19. napján 16:39 órakor ügyfélkapun keresztül bejelentést tettem a Budapesti Rendőr-főkapitányság felé gyűlés megtartására. A **bejelentésben** a rendezvény kezdésének és befejezésének **időpontját** 2022. február 12. napján 14:00 órától 18:00 óráig terjedő időtartamban jelöltem meg. A rendezvény **helyszínét** pedig akként, hogy a gyűlés a Budapest, XII. kerület Csaba u. 5. Városmajori Jézus Szíve templom - Árkay Aladár sétány – Városmajor Tábori vadászok I. világháborús emlékmű útvonalra lett bejelentve. A bejelentésben a **rendezvény célját** kegyeleti megemlékezésben jelöltem meg. A bejelentésben a Gytv. 10 § (4) bekezdés szerinti kötelező tartalmi elemek szerepeltek.

A gyülekezési hatóság 2022. január 20. napján 14:00 órai kezdettel **egyeztető tárgyalást** tartott, melyről jegyzőkönyv készült (a továbbiakban: jegyzőkönyv).

Budapest Rendőrfőkapitánya 01000-160/65-6/2022 rendb. számú határozatával, gyülekezési hatósági jogkörében eljárva megtiltotta a rendezvény bejelentésben megjelölt helyszínen és időpontban történő megtartását, a Gytv. 14 § rendelkezéseire való hivatkozással. A Gytv. 15 § (2) bekezdése alapján, a döntést közigazgatási perben megtámadtam, a 2017. évi I. tv. (Kp.) 12 § (3)

bekezdés d) pontja alapján a Kúriától kértem a határozat hatályon kívül helyezését a Gytv. 15 § (4) bekezdése alapján.

A Kúria Kgyk. VII. 39.086/2022/8. számú 2022. január 28. napján kelt ítéletével kereseti kérelmemet elutasította.

A gyülekezési hatóság a határozatának indokolásában – a Fővárosi Törvényszék 103.K.700.069/2019/5. és 103.K.700.567/2019/8. számú ítéleteire hivatkozva kifejti, hogy különös figyelmet fordított arra, hogy „a bejelentésben megjelölt rendezvényt és a Becsület napi megemlékezést mindenki számára egyértelmű módon összekösse”, mely során pedig „annak a vizsgálata volt szükséges, hogy a bejelentés kapcsolatba hozható-e a „Becsület Napja” nevű eseménnyel. Mindenekelőtt tehát annak a vizsgálata volt szükséges, hogy a bejelentés kapcsolatba hozható-e a „Becsület Napja” nevű eseménnyel”, mely e körben az alábbiakat rögzíti:

„1945. február 11. napján a budapesti csatában a budai várnegyedben körülvárt német-magyar csapatok összehangolt nyugati irányú támadást intéztek az összefüggő német arcvonala elérésére. Ez a nap tehát a kitörési kísérletre történő megemlékezés, köztudomásúan a magyarországi szélsőjobboldal egyik legnagyobb éves eseménye, az úgynevezett „Becsület Napja” vagy „Kitörés Napja”.

Ezt követi a gyülekezési hatóság forrásmegjelölés nélküli azon leírása, mely a **„Becsület Napja” megemlékezés szélsőséges nézeteket valló csoportokhoz való kötődésének történelmi hátterét** mutatja be:

Az 1944. évben a német hadsereg egyértelműen elvesztette a második világháborút és folyamatos hátrálásra kényszerült. Az ardenneki offenzíva 1945. januárjában teljesen kifulladásra kényszerítette a megmaradt csapatokat a keleti frontra, az akkor már megszállt, tehát nem önként csatlakozott Magyarország területén vonták össze és berendezkedtek Budapest védelmére. Adolf Hitler főként az SS elit alakulatait telepítette Magyarországra és hozzájuk csatlakoztak a nyilas csapatok, valamint a megmaradt magyar honvédség katonái, akik a náci rendszerrel szimpatizáltak és féltek a szovjet hadifogságtól és a nyilasok megtorlásától. 1945. január hónapban Budapestet Hitler erőddé nyilvánította és megtiltotta a város feladását vagy az esetleges visszavonulást. Köztudomású tény, hogy a szovjetek az SS által korábban elkövetett kegyetlenkedései miatt válogatás nélkül lelőtték az SS katonáit, így nem maradt más választásuk az SS katonáknak, hogy az ostromgyűrűn keresztül kitörjenek a városból. A németek egyértelműen nem indítottak a nyugati fronton hadműveleteket, mivel a cél a szovjetek lassítása volt és erre tökéletesen ideális helyszín volt Budapest és később a Balatoni hadműveletek. Az SS katonái kizárólag a saját életüket mentve próbálták kitörni a magyar lakosság és a hozzájuk csatlakozott töredéknyi magyar katonák segítségével, tekintve, hogy a budai hegységekben nem rendelkeztek helyismerettel”

Ezt követően a Gytv. 14 § a) pontja vonatkozásában alperes vizsgálja, hogy a bejelentés időpontja összefüggésbe hozható-e a Becsület Napja dátumával. E körben az alábbi megállapításokat teszi:

„Tekintettel arra, hogy a 2022. évi „Becsület Napja” péntekre, a bejelentésben szereplő időpont pedig szombatra esik, így szükséges volt annak vizsgálata is, hogy a bejelentés időpontja összefüggésbe hozható-e a Becsület Napja dátumával.

Figyelembe véve a fentieket, illetve azt is, hogy az idei évben a gyűlés időpontja és a Becsület Napja között egy nap eltérés van, továbbá a gyűlésre — az elmúlt évek tapasztalatai alapján — az ország távolabbi területeiről és más országokból is érkeznek, így érthető, hogy a bejelentő a gyűlést a pontos időponthoz legközelebbi szombati napon kívánja megtartani.”

A bejelentőkről, mely meghatározásból nem derül ki, hogy kit is ért rajtuk az alperes „ad absurdum” rögzíti

„Az új gyülekezési törvényt a 14. §-ban meghatározott ideológiákat magukénak valló bejelentők is tanulmányozták, így a 2019. év tapasztalatai alapján kijelenthető az a tény, hogy ezek a csoportok nem direktben, hanem asszociatív módon fogalmazzák meg a megtartani kívánt rendezvényeik célját oly módon, hogy az ezzel az ideológiával azonosulni akaró emberek számára egyértelművé váljon, hogy ez a rendezvény a Becsület napi megemlékezés.

Az előzőekben részletesen kifejtett tények alapján álláspontunk szerint egyértelműen kijelenthető, hogy a bejelentett gyűlés helyszíne és időpontja kapcsolatba hozható a Becsület napi rendezvénnyel.”

A Gytv. 14 § b) pontja vonatkozásában az alábbi – szó szerint idézett - megállapításokat teszi:

„Az évek óta megtartott Becsület napi rendezvényekkel kapcsolatban megállapítható, hogy a megemlékezések szélsőséges nézeteket valló csoportokhoz kötődnek. A rendezvények lebonyolítása, így különösen az ott elhangzott beszédek, azok tartalma, zenei betétek stílusa, résztvevők megjelenése önmagukban és összességében is alkalmasak a külső szemlélőben félelemkeltésre, riadalom okozására.

A rendezvényen számítani kell olyan szélsőséges csoportok megjelenésére, akik jelenléte esetén a rendezvény megtartása a demokrácia lényegéhez tartozó közrend és köznyugalom jelentős mértékű támadásával is együtt járhat, amellyel szemben azonban a nemzetközi szerződések az állam részére korlátozást, tiltást tesznek kötelezővé. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy fennáll a veszélye annak is, hogy a tárgyi rendezvényen a bejelentésben megjelölt céltól eltérően olyan szélsőséges eszmék terjesztésére kerülhet sor, amely az előzőekben meghatározott békeszerződés érvényre juttatásán felül, más személyek, így esetlegesen a második világháború érintett áldozatainak emlékét megsértve, a jelenleg is élő hozzátartozók személyhez fűződő jogait, emberi méltóságát oly mértékben sértene, amely túllépi a gyülekezési jog törvényben rögzített kereteit, megbontva ezzel a személyiségi jogok rendszerének egyensúlyát.”

„A fentiekre tekintettel álláspontunk szerint egyértelműen megállapítható, hogy az adott feladat ellátására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező társszerv megerősítő dokumentuma, az előzőekben részletesen felsorolt mindenki számára elérhető internetes hozzáférés, a bejelentő személyes egyeztetésen megtett nyilatkozata, a korábbi gyakorlat (időpont, helyszín) és a történelmi tények alapján minden ember számára szükségszerűen az a következtetés vonható le - kiemelten az ideológiára, a résztvevő személyek körére -, hogy ez a rendezvény a Becsület napi rendezvény.”

Hozzátette, hogy a társszerv minősített adatot tartalmazó okiratban mindezt megalapozó tartalmú tájékoztatást adott.

„Nem vitatott az a tény, hogy egy jövőbeni rendezvény vonatkozásában, annak jövőbeniségére tekintettel, teljes bizonyossággal nem jelenthetőek ki az előzőekben részletesen kifejtett tények, azonban a rendelkezésünkre álló információk birtokában a valószínűsítés olyan fokán bizonyított a megtartani kívánt rendezvény szélsőséges ideológiája, amely a gyülekezési hatóság számára szükségszerűen kötelezettséggént írja elő a Gytv. 14.-ában foglalt tiltó ok mechanikus alkalmazását.”

„Fentiek alapján megállapítható, hogy a Gytv. 14. §-a jelen bejelentésre alkalmazandó, így a gyűlés megtartását megtiltottam.”

A határozat ellen jogorvoslattal éltem. A kereseti kérelmemben arra hivatkoztam, hogy a határozat sérti az Alaptörvény VIII. cikk: (1) bekezdését, a gyülekezéssről szóló 2018. évi LV tv. (Gytv.) 1 § (1) bekezdését, 2 § (1), (2) bekezdéseit, a 10 § (1) bekezdését, 13 § (1) bekezdését, 14 § valamint Ákr. 9 §, 17 §, 35 §, 62 §, 63 §, 64 § és 81 § rendelkezéseit, a felülvizsgálati kérelemben részletezett indokok szerint.

Kereseti kérelmemben elsősorban azt kifogásoltam, hogy – összhangban a Gytv. rendelkezésével – a határozatban rögzített gyülekezési hatósági alapvetéssel ellentétben nem a tárgyi rendezvény „Becsület Napja”-hoz való köthetősége képezi a rendőrség vizsgálatának tárgyát, hanem annak a vizsgálata, hogy a bejelentésben szereplő rendezvény vonatkozásában fennáll-e a Gytv. 14 § szerinti tiltó ok!

Hivatkoztam arra, hogy ezen tiltó ok alkalmazhatóságához a jogszabály **konjunktív feltételeket** állapít meg, így az, csak a **14 § a) és b) pontjának együttes fennállása, megvalósulása** esetén lehet tiltási ok. Azaz, egyfelől a **nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök áldozataira emlékeztető hely vagy áldozatokra emlékeztető időpont**, másfelől a **jogszabályban megjelölt konkrét cselekvőség közvetlen veszélye további feltételekkel (köznyugalom megzavarására alkalmasság) együttesen kell ahhoz, hogy a tiltás elrendelhető legyen”.**

A gyülekezési hatóság által megállapított tényállás hiányos. A határozatban szereplő tényállítások bizonyítékokkal alá nem támasztottak. Nem került bizonyításra a Gytv. 14 § a) és b) pontjában rögzített feltételek együttes fennállása, megvalósulása, ekként a gyűlés előzetes megtiltása jogszabályellenes volt.

Részletes indoklás mellett kifejtettem, hogy álláspontom szerint a gyülekezési hatóság határozata tényállítása mellett nem tartalmaz semminemű bizonyítékot a tekintetben hogy a bejelentésben megjelölt február 12. napja (vagy akár a kitörési kísérlet február 11.-i időpontja), mint a **gyülekezés időpontja mi okból minősül olyan napnak, ami a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök áldozataira emlékeztet.** Vagyis mi okból ítélte meg úgy alperes, hogy Gytv. 14 § a) pontjában foglalt feltétel fennáll.

Továbbá nem tartalmaz semminemű bizonyítékot, tényállítást a tekintetben sem, hogy történt-e ezeken a rendezvényeken vagy akár az általa „Becsület Napjának” nevezett gyűléseken olyan cselekmény, amely alapján a „bejelentéskor rendelkezésre álló körülmény alapján kijelenthető, **„fennáll a közvetlen veszélye** annak, hogy „tárgyi tervezett gyűlés „a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra által elkövetett embertelen bűnök tényét **tagadja, kétségbe vonja, jelentéktelen színben tünteti fel, vagy azokat igazolni törekszik, és** ezáltal a gyűlés alkalmas a köznyugalom megzavarására.

De nem tartalmaz a határozat semminemű bizonyítékot a tekintetben sem, hogy – feltéve, de nem megengedve az egyezőség állítását - a Becsület Napja nevű rendezvény, melynek definícióját az alábbiak szerint adja meg „1945. február 11. napján a budapesti csatában a budai várnegyedben körülvárt német-magyar csapatok összehangolt nyugati irányú támadást intéztek az összefüggő német arcvonal elérésére. Ez a nap tehát a kitörési kísérletre történő megemlékezés, köztudomásúan a magyarországi szélsőjobboldal egyik legnagyobb éves eseménye, az úgynevezett „Becsület Napja” vagy „Kitörés Napja”, miért alkalmas önmagában a Gytv. 14 § szerinti tiltási ok alkalmazhatóságára.

Kereseti kérelmemet, mint alaptalant a Kúria elutasította.

„Az ítélet rögzíti, hogy a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jogszerűen döntött-e az alperes, amikor a keresettel támadott határozatával a felperes által bejelentett gyűlés megtartását megtiltotta. A keresettel támadott határozat jogszerűségét a Kúriának a Kp. 2. § (4) bekezdése, 84. § (2) bekezdése, 85. § (1) és (2) bekezdései, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (1) bekezdése szerint a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között, a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján kellett vizsgálnia. A tényállást a Kp. 78. § (1) és (2) bekezdéseire, valamint a Pp. 279. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a peres felek tényállításai és az általuk rendelkezésre bocsátott bizonyítékok egyenként és összességében, a megelőző eljárásban megállapított tényállással is összevetve történő értékelése alapján, a meggyőződése szerint állapította meg.”[10]

„A felperes kereseti érvelésével szemben a Kúria megállapította, hogy az alperes a tényállást a Gytv. 14. §-ának alkalmazásához elengedhetetlen, releváns körben az Ákr. 62-64. §-ainak is megfelelően tisztázta, döntését bizonyítékokkal alátámasztotta. A felperes bejelentésben és az egyeztetés során tett nyilatkozatait nem hagyta figyelmen kívül, hanem azokat a többi, rendelkezésre álló adattal is összevetve értékelte, és így tette meg a megállapításait. Határozatát az Ákr. 81. § (1) bekezdése által megkívánt (szükséges és elégséges) mértékben meg is indokolta.” [21]

A döntés elvi tartalmaként rögzíti, hogy „A Gytv. 14. §-ában foglalt megtiltási kötelezettség a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra által elkövetett embertelen bűnök tényét tagadó, kétségbe vonó, azokat jelentéktelen színben feltüntető, vagy azokat igazolni törekvő (tiltott célú) gyűlést kivonja az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapjog védelmi köréből. A gyülekezési hatóságnak azt kell vizsgálnia, hogy a Gytv. 14. § a) és b) pontjában írt megtiltási feltételek fennállnak-e.”

II. Jogi érvelés

A Kúria ítélte az alábbiak szerint sérti alapjogaimat:

Az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez.

Az Alkotmánybíróság kiemelten védett alapjognak tekinti a gyülekezéshez való jogot, de ez a kiemelt jelleg – összhangban a 30/1992. (V. 26.) AB határozatban foglaltakkal, valamint az ennek alapján megfogalmazott Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével – nem jelenti azt, hogy a gyülekezéshez való jog korlátozhatatlan lenne. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság a 3/2015. (II. 2.) AB határozatban megállapította, hogy az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint **alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.** Az alapjogkorlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a **jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg.** E követelményből – az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel – a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy **ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.**

A gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV tv. (Gytv.) az Alaptörvény által biztosított alapjog gyakorlásának módját szabályozza akként, hogy e jog érvényesülése érdekében csak jogszabály által meghatározott esetben, igen szűk, jól körülhatárolható körben engedi meg annak korlátozását.

Alperes a gyűlés bejelentésben megjelölt helyszínen és időpontban történő megtartását a **Gytv. 14 § szerinti tiltó okra** alapította.

A Gytv. 14 § az alábbiak szerint rendelkezik:

14. § [A nemzetiszocialista vagy kommunista rendszerek áldozatainak emlékének védelme]

A gyülekezési hatóság a gyűlés megtartását akkor is megtiltja, ha

a) a gyülekezés helyszíne olyan országos jelentőségű történelmi emlékhely vagy időpontja olyan nap, ami a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök áldozataira emlékeztet, és

b) a bejelentéskor rendelkezésre álló körülmények alapján fennáll a közvetlen veszélye annak, hogy a gyűlés a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra által elkövetett embertelen bűnök tényét tagadja, kétségbe vonja, jelentéktelen színben tünteti fel, vagy azokat igazolni törekszik, és ezáltal a gyűlés alkalmas a köznyugalom megzavarására.

A Gytv. 14. §-át a jogalkotó a jogszabályhoz fűzött Indokolás szerint „az Alaptörvény Negyedik Módosításával a véleménynyilvánítás szabadságának IX. cikkben meghatározott korlátaira is figyelemmel - új megtiltási okként vezet be, azaz kifejezett rendelkezéssel védi a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra áldozatainak emlékét. [A német szabályozáshoz hasonlóan két irányból is garantálja az érintettek jogainak védelmét a gyűlöletkeltő gyűlésekkel

szemben...] A szabályozás a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök áldozataira emlékeztető helyszíneket és napokat zárja ki a gyülekezés megengedett helyei és időpontjai alól, azonban **csak** abban az esetben, ha ezeken a helyeken vagy időpontokban megrendezni kívánt **gyűléseken a résztvevők ezen embertelen bűnök tényét tagadják, kétségbe vonják, jelentéktelen színben tüntetik fel, amelyek által a gyűlés alkalmas a köznyugalom megzavarására.** E szabályozás a Btk. rendelkezéseihez igazodva tiltja gyűléseket, az áldozatok és hozzátartozóik védelme érdekében.

Figyelemmel arra a körülményre, hogy ezen tiltó ok alkalmazhatóságához a jogszabály konjunktív feltételeket állapít meg, így az, csak a 14 § a) és b) pontjának együttes fennállása, megvalósulása esetén lehet tiltási ok. Azaz, egyfelől a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök áldozataira emlékeztető hely vagy áldozatokra emlékeztető időpont, másfelől a jogszabályban megjelölt konkrét cselekvőség közvetlen veszélye további feltételekkel (köznyugalom megzavarására alkalmasság) együttesen kell ahhoz, hogy a tiltás elrendelhető legyen”.

A fenti jogszabályhely alapján a gyülekezési hatóság feladata tehát az, hogy a bejelentés alapján, a bejelentéskor rendelkezésére álló körülmények alapján döntsön a bejelentett rendezvény tudomásul vételéről vagy megtiltásáról, jelen esetben a Gytv. 14 § szerinti tiltó ok alkalmazhatóságáról.

A közigazgatási eljárásban a gyülekezések bejelentésével kapcsolatban a gyűlés megtiltásáról a gyülekezési hatóság alakszerű határozattal dönt. A gyűlés megtiltására a Gytv. 13 § (1) bekezdésében valamint a 14 § -ban meghatározott esetekben kerül sor. A tiltó határozatok esetében a Gytv. 15. § (2) bekezdése értelmében gyülekezési hatóság határozata ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban a határozat közlésétől számított három napon belül a szervező azt közigazgatási perben megtámadhatja.

A közigazgatási per során hozható határozatok körét a Kp.-ben rögzítettekhez képest a Gytv. 15 § (4) bekezdése szűkíti, ugyanis vagy a kereseti kérelmet elutasító döntést hoz vagy a Gytv. 14 §-ra alapított tiltási ok esetén a közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi.

A gyülekezést megtiltó határozatok felülvizsgálata esetében a bíróság végső döntési kötelezettsége tehát szigorúan ellenőrzési jellegű, a közigazgatási perben eljáró bíróságnak csupán kasszációs jogköre van. A kereseti kérelem érdemi vizsgálata után, ha a kérelemmel a bíróság egyetért, úgy hatályon kívül helyező végzése meghozatalával maga vonja le ennek a következményét, egyébként pedig elutasító döntést hoz.

A Kp. 85 § (1) és (2) bekezdései szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között, a közigazgatási tevékenység jogszerűségét pedig - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.

Az előzőekből pedig az következik, hogy a Kúria tévesen hivatkozott arra, hogy a felperesre a Pp. 265 § (1) bekezdéséből adódóan bizonyítási teher hárult a gyülekezési hatóság határozatában foglaltak ténybeli cáfolatára, mivel a Kúria ítéletét a gyülekezési hatóság határozatának meghozatala időpontjában fennálló tényállás szerint, az akkor rendelkezésre álló adatok és egyéb bizonyítékok alapján köteles meghozni. A gyülekezési hatóság előtt lefolyt egyeztetés alkalmával állítottam, hogy a legio hungaria internetes oldalon található felhívás az általa bejelentett gyűléssel nem azonos, továbbá hogy kegyeleti megemlékezést kívánok tartani, a gyűlés célja a II.

világháború civil és katonai áldozatairól való megemlékezés. A gyülekezési hatóság határozatában szereplő, ezzel ellentétes állítások nemleges bizonyítására nem vagyok kötelezhető, illetőleg ennek elmaradása terhemre nem róható a Pp. 265 § (1) bekezdésére való hivatkozással. Egyébként pedig részletes jogi indokát adtam annak, hogy a határozat, álláspontom szerint miért jogszabályellenes. (Ezt támasztja egyébként alá, a gyűlések bejelentésével és a jogorvoslattal kapcsolatos eljárási határidők rendkívüli rövidege is.)

Tényállás felderítési és bizonyítási kötelezettsége a hatóságnak van.

A tényfeltárásnak az ügydöntő tények megállapítása körében van kiemelt jelentősége, míg az indokolási kötelezettségnek a ténymegállapítás és a jogi érvelés körében is. A határozatban ugyanis nemcsak arról kell számot adni, hogy milyen bizonyítékokat sikerült beszerezni a tények megismerése érdekében, hanem arról is, hogy azok egyenként és összességében való értékelése milyen következtetés levonását teszi lehetővé, továbbá a hatóság feladata az is, hogy az adott tényállást a jogi normával összevesse. Az **indokolás** elsődleges rendeltetése a döntés **ténybeli és jogi megalapozása és elfogadtatása**. Az indokolásba az ügyfél által előterjesztett, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait is bele kell foglalni (Ket 72 § (1) bek. ea), eb.) pont). Alperes tényállás tisztázási kötelezettségének azonban nem tett eleget, döntését sem ténybeli, sem jogi alapon alátámasztani nem tudta.

Összességében megállapítható, hogy az alperes a határozata meghozatala során a szervező bejelentését, az egyeztetés során tett nyilatkozatait teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, a rendőrség a nyilatkozat tartalmától eltérő, azzal ellenkező állításokat tett, de azokat nem bizonyította, megsértve ezzel a Gytv. 14 § valamint Ákr. 62 §, 63 §, 64 §, 76 § és 81 § rendelkezéseit.

Figyelemmel arra a körülményre, hogy a rendőrség a rendezvény előzetes megtiltásához szükséges Gytv. 14 § a és b pontok szerinti feltételek fennállását, a lehetséges valószínű közvetlen veszélyt felderíteni és igazolni nem tudta, ezért a határozat hatályon kívül helyezésének lett volna helye.

Fentiek alapján jelen esetben a bíróságnak a Gytv. 15. § (4) bekezdése alapján azt kellett volna vizsgálnia, hogy a gyülekezési hatósági határozat jogalapja valós és jogszerű volt-e, azaz, hogy jogszerűen alkalmazta-e a rendőrség a gyülekezésekkel kapcsolatban jogszabályba foglalt tiltó okokat.

Az Alkotmánybíróság 24/2015. (VII. 7.) AB határozata [19] rögzíti: 1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy „**valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.** A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a

jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26], legutóbb megerősítve: 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [25]} Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a **jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát, ami azt feltételezi, hogy a jogorvoslatot végző szervnek ténylegesen meg kell vizsgálnia a kérelem érdemét.** {Erről lásd: EJEB, *Bensaid kontra Egyesült Királyság*, (44599/98); 2001. február 6., 53. bekezdés.} „Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, **az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják.** A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslatihoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[17], 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [26]}” A jogorvoslati jog sérelme azonban gyakran kapcsolatba hozható, illetve visszavezethető más Alaptörvényben biztosított jog(ok) sérelmére is. Egyértelmű például a jogorvoslati jog és a tisztességes eljárás követelményeinek a kapcsolata, hiszen azoknak a jogorvoslati eljárás során is érvényesülniük kell. Ha tehát egy ügyben közvetett módon más alapjogi sérelem gyanúja is felmerül, a jogorvoslat akkor minősül hatékonynak, ha a panaszolt alapjogi sérelem tekintetében a tényleges orvosolhatóság lehetősége fennáll és sor kerül a panaszolt sérelem érdemi felülvizsgálatára.

A Kúria a kereseti kérelemben állított jogsérelem vizsgálatát nem végezte el, nem reflektált érdemben azon hivatkozásaimra, melyekkel a gyülekezési hatóság határozatának megalapozatlanságával és ekként gyülekezési jogomat jogellenesen korlátozó döntésével szemben felhoztam, azaz nem végezte el a határozat felülvizsgálatát a kereseti kérelemben hivatkozott keretek között.

Mind a gyülekezési hatóság, mind én, mind pedig maga a Kúria is hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 2019. 02. 04. napján kelt 103.K.700.069/2019/5 számú ítéletére, továbbá a Fővárosi Törvényszék 2020. 01. 03. napján kelt 103.K.700.567/2019/8 számú ítéletére, melyeket a II. világháborúban elesett civilek és katonákra történő kegyeleti megemlékezés céljából jelentettek be civilek. Ahogy kereseti kérelmünkben is rögzítettük a gyülekezési hatóság, de rögzíthető, hogy a Kúria sem foglalkozott azzal, hogy mindkét ítélet esetében a gyülekezési hatóság tiltó határozatát hatályon kívül helyező ítélet meghozatalára került sor. Nem tér ki arra sem a gyülekezési hatóság, sem a Kúria, hogy ezek a gyűlések megtartásra kerültek. Nem tartalmaz továbbá sem a gyülekezési hatóság határozata, sem a Kúria ítélete semminemű bizonyítékot, tényállítást a tekintetben, hogy történt-e ezeken a rendezvényeken vagy akár az általa „Becsület Napjának” nevezett gyűléseken olyan esemény, amely alapján a „bejelentéskor rendelkezésre álló körülmény alapján kijelenthető, **„fennáll a közvetlen veszélye annak, hogy „tárgyi tervezett gyűlés „a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra által elkövetett embertelen bűnök tényét tagadja, kétségbe vonja, jelentéktelen színben tünteti fel, vagy azokat igazolni törekszik, és ezáltal a gyűlés alkalmas a köznyugalom megzavarására.**

A 103.K.700.567/2019/8. számú ítélet az alábbiakat is rögzíti: Gytv. 14. § b) pontjának sérelmére vonatkozó felperesi hivatkozás ugyancsak megalapozott volt a tekintetben, hogy az e törvényi feltétel megállapításához a kifejtettek szerinti valószínűsítéshez nem elégséges a hipotetikus feltételezések pusztá állítása (lásd 14/2016. (VII. 18.) határozat [49] pontja).

A törvényi feltétel megállapításához a Gytv. 14. § b) pontjával érintett bűncselekmény (Btk. 333. §) Gytv. 14. § b) pontja szerinti közvetlen veszélyét szükséges igazolni. Ehhez a tiltó határozat általi (alap)jog korlátozása tekintetében az alkotmánybírói döntésekből következően a jogalkalmazót terhelő széles körű vizsgálati és ennek következtében mérlegelési feladatot kell ellátni. A Gytv. 14.§ b) pontjához kapcsolódó bűncselekmény megvalósítását nem valószínűsíti önmagában egy rendezvényt övező megítélés, minősítés (vélemény). Elégtelen továbbá a tiltó határozat olyan indokolása a Gytv. 14. § b) pontja szerinti törvényi feltétel tekintetében, amely csak végkövetkeztetéseket, összegző megállapításokat tartalmaz, az annak megállapítására vezetett, valószínűsítést célzó bizonyítási eljárás, a beszerzett bizonyítékok, azok mérlegelése, az annak eredményeként tett ténymegállapítások ismertetése, és az anyagi jogi feltételek tükrében való jogi értékelése bemutatása nélkül. Az indokolás ilyen hiányossága a határozat érdemi felülbírálatát ellehetetleníti. Megjegyzendő, hogy egy megfelelően indokolt határozat bíróság általi vizsgálata is elengedhetetlenné teszi azt, hogy a bíróság előtt a felhasznált valamennyi bizonyíték rendelkezésre álljon.

Ahogy a Fővárosi Törvényszék 103.K.700.567/2019/8 számú ítélete is rögzíti: „Látni kell, hogy a Gytv. 14. § a) és b) pontja szerinti konjunktív feltételek fennállásának megállapításához szükséges a Btk. 333. §-ával megegyező tényállás vonatkozásában a bizonyítottság szintjét el nem érő, magas fokú valószínűsítés, amely egy jövőbeli eseményre (bűncselekmény) vonatkozás miatt értelemszerűen nem érheti el a bizonyosság szintjét. Az ezt kifejező közvetlen veszély azonban a valószínűség olyan foka, amelyet a vonatkozó alkotmánybírói gyakorlat szerint sem elégséges hipotetikus feltételezésekkel igazolni (lásd 14/2016. (VII. 18.) határozat [49] pontja). A Gytv. 14. § b) pontja szerinti törvényi feltételt illetően a tényállás tisztázási kötelezettség ilyen értelemben terheli az alperest, amikor a lehetséges valószínű közvetlen veszélyt felderíteni kénytelen. Ez a gyakorlatban megvalósulhat közvetlen bizonyíték révén (pl. jogszerűen szerzett bizonyítékként rendelkezésre álló beszéd-terv), de gyakrabban és nagyobb valószínűséggel közvetett bizonyítékok rendszerének feltárásával (konkrét nevesített személyek, szervezetekhez köthető konkrét tényadatok, információk)”.

Mivel a két hivatkozott, a gyülekezési hatóság tiltó határozatát hatályon kívül helyező ítélet folytán a bejelentett gyűlések 2019. és 2020. évben megtartásra kerültek, így a hatóság tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tudott volna tenni. Ugyanis a gyülekezési hatóság a gyűléseken, azok biztosításában részt vett, így közvetlen tudomással bír az ott tapasztaltakról. Hivatalos tudomása alapján pedig konkrét bizonyítékokkal nem pedig hipotetikus feltételezésekkel kellett volna igazolnia a Gytv. 14 § szerinti tiltási ok fennállását.

„Az évek óta megtartott Becsület napi rendezvényekkel kapcsolatban megállapítható, hogy a megemlékezések szélsőséges nézeteket valló csoportokhoz kötődnek. A rendezvények lebonyolítása, így különösen az ott elhangzott beszédek, azok tartalma, zenei betétek stílusa, résztvevők megjelenése önmagukban és összességében is alkalmasak a külső szemlélőben félelemkeltésre, riadalom okozására.

A rendezvényen számítani kell olyan szélsőséges csoportok megjelenésére, akik jelenléte esetén a rendezvény megtartása a demokrácia lényegéhez tartozó közrend és köznyugalom jelentős

mértékű támadásával is együtt járhat, amellyel szemben azonban a nemzetközi szerződések az állam részére korlátozást, tiltást tesznek kötelezővé. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy fennáll a veszélye annak is, hogy a tárgyi rendezvényen a bejelentésben megjelölt céltól eltérően olyan szélsőséges eszmék terjesztésére kerülhet sor, amely az előzőekben meghatározott békeszerződés érvényre juttatásán felül, más személyek, így esetlegesen a második világháború érintett áldozatainak emlékét megsértve, a jelenleg is élő hozzátartozók személyhez fűződő jogait, emberi méltóságát oly mértékben sértenek, amely túllépi a gyülekezési jog törvényben rögzített kereteit, megbontva ezzel a személyiségi jogok rendszerének egyensúlyát.”

A fenti érveléssel szemben a hatóságnak módjában állt volna – már ha van ilyen – konkrétan a bizonyítékok körében rögzíteni, hogy milyen tartalmú beszédek, zenei betétek hangzottak el, milyen a résztvevők megjelenése, milyen szélsőséges csoportok jelentek meg, milyen szélsőséges eszmék terjesztésére került sor. Egyidejűleg rögzítve azt is, hogy ezek a beszédek, zenei betétek, a résztvevők megjelenése alkalmasak-e a Gytv. 14 § alkalmazására. Ugyanis ahogy már rögzítettük a szabályozás a **nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök áldozataira emlékeztető helyszíneket és napokat zárja ki a gyülekezés megengedett helyei és időpontjai alól, azonban csak** abban az esetben, ha ezeken a helyeken vagy időpontokban megrendezni kívánt gyűléseken a résztvevők ezen embertelen bűnök tényét tagadják, kétségbe vonják, jelentéktelen színben tüntetik fel, amelyek által a gyűlés alkalmas a köznyugalom megzavarására.

A Gytv. rendelkezéseinek elsődleges célja az egyént megillető, Alaptörvényben és nemzetközi normákban deklarált véleménynyilvánítás szabadságához esszenciálisan kapcsolódó gyülekezési szabadság alkotmányos keretek közti gyakorlásának biztosítása, ezért a jogszabályban kifejezetten meghatározott megtiltási okokat megszorítóan kell értelmezni, ellenkező esetben a diszkrecionális jogalkalmazás visszaélésre, az alapjog érvényesülésének, gyakorlásának csorbítására ad lehetőséget.

Az Alkotmánybíróság által megfogalmazott ügynevezett értéksemlegesség teszt szerint a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi.

A tartalmi semlegesség követelményét a gyülekezéseken történő véleménynyilvánításra vonatkozólag megerősítette akként, hogy az alkotmányos demokrácia nem fojtja el a szélsőséges hangokat pusztán azok tartalma miatt [95/2008. (VII. 3.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság 30/2015. (X. 15.) AB határozata szerint a korlátok sorában a legsúlyosabbnak a gyülekezések előzetes tiltása minősül, ebben az esetben ugyanis a kifejezésre szánt vélemény nem tud érvényesülni, mivel a gyülekezők nem tarthatják meg a rendezvényüket. Az előzetes tiltás ultima ratio jellegű korlátozás, az alapjog érvényesülését teljes egészében megakadályozza, ebben a tekintetben még a rendezvény feloszlata is fokozatilag enyhébb korlátozásnak minősül.

Az Alkotmánybíróság 14/2016. (VII. 18.) AB határozata a korábban hatályos 1989. évi III. törvény (régii Gytv.) kapcsán kifejtette, hogy a tervezett gyülekezés során felmerülő lehetséges veszélyforrásokra, mások jogainak sérelmére vonatkozó távoli, hipotetikus jellegű hivatkozások nem adhatnak alapot arra, hogy a jogalkalmazó előzetesen tiltson meg gyülekezést. (Jelen esetben a rendezvényen esetlegesen résztvevők által, a rendezvény során esetlegesen (talán) előadott és terjesztett, jogszabályokat és másokat sértő nézetek kinyilvánításának előzetes és bizonyítatlan feltételezése.)

Ahogy azt a Fővárosi Törvényszék 103.K.700,069/2019/5. számú jogerős ítéletében is kifejtette: „Ez az álláspont az új jogi szabályozás kontextusában is irányadó kell legyen, amennyiben a Gytv. 14. §-a szerinti megtiltási ok is akkor alkalmazható, ha a bejelentéskor rendelkezésre álló körülmények alapján közvetlen veszély áll fenn (a gyűlés a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra által elkövetett embertelen bűnök tényét tagadja, kétségbe vonja, jelentéktelen színben tünteti fel, vagy azokat igazolni törekszik, és ezáltal a gyűlés a köznyugalom megzavarására alkalmas).”

A határozat pedig azon kötelező tényállási elemmel egyáltalán nem foglalkozik, indoklása **nem terjed ki** annak értékelésére, **azon tényállási elem bizonyítására**, hogy a határozatban rögzített okokból adódóan, azok által a gyűlés mennyiben **alkalmas a köznyugalom megzavarására**. Azaz a 14 § b) pontban szereplő egyik konjunktív feltétel vizsgálata teljes egészében elmaradt.

Nincs kifejtve továbbá, mi az a „szélsőséges ideológia”, „*amely a gyülekezési hatóság számára szükségszerűen kötelezettségként írja elő a Gytv. 14 §-ában foglalt tiltó ok mechanikus alkalmazását.*” Ilyen szükségszerű, általános, a konkrét ügyre vonatkozóan bizonyítékokkal, tényállításokkal alá nem támasztott, ekként kontrolálatlan, szubjektív kötelezettséget jogszabály bizonyosan nem ír elő a gyülekezési hatóság számára, ugyanakkor előírja a tisztességes eljárást, a pártatlan jogalkalmazást és a gyülekezési jog békés gyakorlásának a biztosítását. A döntés pedig nem lehet mechanikus, a hatóságnak a tárgyi bejelentésről kell döntenie, a konkrét ügyre szabott határozatával.

Ahogy azt a Fővárosi Törvényszék 103.K.700,069/2019/5. számú jogerős ítéletében is kifejtette: „A Gytv. 7. §-a a rendőrség feladatává teszi a gyűlések békés megtartásának, valamint a gyűléseken a közrend fenntartásának biztosítását, ha alapos okkal feltételezhető, hogy valaki a gyűlésen a gyűlés békés jellegét biztosító korlátozásokat megsértve jelenik meg, a rendőrség a résztvevők biztonsága és a gyűlés békés jellegének fenntartása érdekében a rendőrségről szóló törvény szerint fokozott ellenőrzést folytathat, végső esetben a rendezvényt feloszlathatja”.

A rendezvény megtartása során tapasztalható törvénysértésekre adható szükségképpen reaktív jellegű oszlatási indok azonban nem konvertálható át automatikusan előzetes tilalmi okká. A gyülekezési jog fundamentális jellegére tekintettel az előzetes tiltást szigorú mérce szerint kell megítélni, különösen arra való tekintettel, hogy a tiltás esetleges téves mellőzése adott esetben utólag az oszlatás révén még korrigálható. A gyülekezési jog korlátozása nem haladhatja meg a szükséges és arányos mértéket.

Álláspontom szerint a Kúria nem vizsgálta érdemben a keresetlevélben foglalt valamennyi, konkrét jogsértésre vonatkozó hivatkozásom, az ott rögzített szempontokat nem értékelte, ténylegesen nem vizsgálta meg a kérelem érdemét. E körülmény folytán sérült a jogorvoslathoz való jogom és ennek folytán a tisztességes eljáráshoz való jogom, mely összességében gyülekezési jogom korlátozásához vezetett.

III. Záró rész

Jogi képviselő képviseleti jogát az F/1. szám alatt csatolt meghatalmazás alapozza meg.

Pp. 64. § (1) Ha törvény egyes perbeli cselekményekre másként nem rendelkezik, a fél helyett az általa vagy törvényes képviselője által meghatalmazott képviselője is eljárhat.

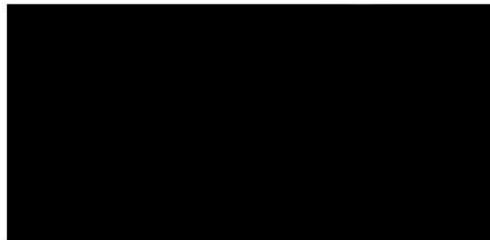
65. §- A perben meghatalmazottként eljárhat:

a) az ügyvéd és az ügyvédi iroda,

Az Alkotmánybíróság eljárása illetékmentes.

Budapest, 2022. március 31.

Tisztelettel:

indítványozó képviseletében

Melléletek:

F/1. Ügyvédi meghatalmazás

F/2. Közigazgatási határozat

F/3 Kúria ítélete

